

วัดป่าแสนสำราญ

ตั้งอยู่ที่ ตำบลวารินชำราบ อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี

ประวัติวัดป่าแสนสำราญ เริ่มสร้างมาตั้งแต่วันที่ ๕ มกราคม พ.ศ.๒๔๙๖ บรรดาคณะสัปบุรุษทั้งหลายประจำวัดแสนสำราญแรกเริ่มเดิมทีแต่ก่อนยังไม่ได้สร้างเป็นวัดมีพระภิกษุรูปหนึ่งชื่อ ปิ่น เคนรูกขมูลเทียวชุกงค์มาจากอำเภอภูเขียวได้มาพักแรมอยู่ร่วมไม้ไผ่กับสถานีรถไฟอุบลราชธานี นายเทศ ยิงยศกับนายสอน พนักงานห้ามล้อรถไฟอุบลฯ กับนายเพ็ง วิมลกลาง พ.ต.ร. ได้เห็นแล้วก็อาราธนาให้ท่านมาพักอยู่โคนต้นไม้กระบอกในป่าที่ว่างเปล่า ซึ่งเป็นพื้นที่วัดแสนสำราญในปัจจุบัน เมื่อเวลาพระภิกษุจะหลีกไป ท่านก็แนะนำกับสัปบุรุษทั้งหลายว่า อาตมานี้มีอายุพรรษาน้อย ยังมีความรู้ไม่ค่อยอยู่ ไม่สามารถจะสร้างเป็นวัดขอให้ญาติโยมทั้งหลายไปอาราธนาพระผู้มีความรู้มากๆ และมีอายุพรรษามากๆ ทั้งสามารบเป็นเจ้าอาวาสได้มาจัดการก่อสร้างเป็นวัดเถิด จึงจะถาวรมั่นคงรุ่งเรืองสืบต่อไป ต่อจากนั้นบรรดาคณะสัปบุรุษทั้งหลาย เมื่อได้ทราบว่พระมหาเสาร์และพระมหาสมบุรณ์ วัดบรมนิวาสพระนครได้แสวงหาที่วิเวกเทียวชุกงค์มาพักวิเวกอยู่บำเพ็ญสมณธรรมอยู่ที่เสนาสนะป่าใกล้บ้านโพธิ์ ตำบลนุ่งห้วย อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี จึงได้พร้อมใจกันไปอาราธนาให้ท่านทั้งสองมาจัดการก่อสร้างเป็นสำนักสงฆ์ขึ้น ท่านพระมหาเสาร์และพระมหาสมบุรณ์ เมื่อได้รับอาราธนาแล้วก็มีความเต็มใจ ได้มาบำเพ็ญสมณธรรมตามสมณวิสัย โดยอาศัยรุกขมูลร่วมไม้ไผ่เป็นที่วิเวกอยู่เท่านั้น ครั้นญาติโยมทั้งหลาย ประารถ ที่จะให้เป็นวัดอาวาสสืบต่อไป จึงได้กราบเรียนต่อสมเด็จพระมหาวิรวงศ์สังฆนายก(เมื่อยังไม่ได้เป็นสมเด็จพระสังฆนายก) เจ้าคุณพระศาสนดิลกและเจ้าคุณพระศรีธรรมวงศาจารย์เจ้าคณะจังหวัดในสมัยนั้น ๆ เมื่อเป็นเช่นนี้จำเป็นอยู่จะต้องนิมนต์พระกัมมัฏฐานมาจากจังหวัดอื่นๆ

เมื่อได้ความชัดเจนแล้วจึงได้ขอรายงานจากท่านเจ้าคุณพระศาสนดิลก และท่านเจ้าคุณพระศรีธรรมวงศาจารย์ให้คณะสัปบุรุษประจำจังหวัดอุบลราชธานี มีนายโพธิ์ ส่องศรี เป็นต้น ไปอาราธนาพระอาจารย์ กนดสีโล ซึ่งเป็นพระอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิปัสสนาธุระมาจากจังหวัดนครพนม พร้อมด้วยพระคณะกัมมัฏฐานประมาณ ๓๐ รูป ให้กลับคืนมาสั่งสอนประชาชน พลเมืองในท้องที่จังหวัดอุบลราชธานี คณะสัปบุรุษทั้งหลาย ที่ประจำวัดแสนสำราญ พร้อมทั้งชายและหญิง เป็นจำนวนมากก็ได้ลงมือก่อสร้างสำนักสงฆ์แห่งนี้ขึ้น ตั้งแต่วันที่ ๕ มกราคม พ.ศ. ๒๔๙๖ มาจนกระทั่งบัดนี้ นับตั้งแต่แรกสร้างวัดมา มีพระคณะกัมมัฏฐาน ได้สับเปลี่ยนกันมาดูแลรักษาโดยมิได้ขาด นับตั้งแต่ปี ๒๔๙๖ เป็นต้นมา ปรากฏรายชื่อดังต่อไปนี้

พระมหาปิ่น

พระอาจารย์โศตร

พระอาจารย์วิฤทธิ

พระอาจารย์สิงห์

พระอาจารย์ไสว

พระครูพุทธิสารสุนทร

พระครูศีลคุณากรณ์

พระครูอุบลเดชคณาจารย์

ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๖ ได้ทรงโปรดให้มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ พระราชทานวิสุงคามสีมาแก่วัดป่าแสนสำราญ โดยกำหนดเขตกว้าง ๔๐ เมตร ยาว ๘๐ เมตร เมื่อความเจริญรุ่งเรืองมากขึ้น พื้นที่ ที่เคยกว้างขวางก็ลดเหลือน้อยลง จากเดิม ๘๐ ไร่เศษเหลือเพียงประมาณ ๓๐ กว่าไร่เท่านั้น ในปี พ.ศ.๒๕๑๑ พระครูศีลคุณากรณ์ ดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาส ก็ได้มีการจัดสร้าง มณฑปครอบรอบพระพุทธรูปจำลองไว้ เพื่อเป็นที่เคารพสักการะบูชาและประกอบพิธีสังฆกรรมของพระภิกษุสงฆ์ และเมื่อศาลาการเปรียญหลังเก่า ซึ่งทำด้วยไม้เริ่มชำรุดทรุดโทรมลง ท่านก็ได้ชักชวนญาติโยมเริ่มสร้างหลังใหม่ขึ้น เมื่อปี พ.ศ.๒๕๒๘ แล้วเสร็จในปี พ.ศ.๒๕๓๕

ต่อมาในปี พ.ศ.๒๕๓๗ พระครูอุบลเดชคณาจารย์ (พระมหาต่วน นิสฺเทศโก) ได้เดินทางมาดำรงตำแหน่งท่านก็ได้ก่อสร้างเพิ่มเติม เช่น ถนนคอนกรีตเสริมเหล็กภายในวัด พื้นคอนกรีตรอบศาลาการเปรียญ ห้องสมุดศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์และสิ่งต่างๆอีกมากมายจนนับได้ว่าเจริญรุ่งเรืองมาก

ลำดับเจ้าอาวาสวัดแสนสำราญเริ่มตั้งแต่สร้างวัดมา

๑. พระมาเสาร	ปี พ.ศ. ๒๔๗๖-๒๔๗๘
๒. พระอาจารย์ฤทธิ์	ปี พ.ศ. ๒๔๘๑-๒๔๘๔
๓. พระอาจารย์บุญมี	ปี พ.ศ. ๒๔๘๕-๒๔๘๗
๔. พระอาจารย์ไสว	ปี พ.ศ. ๒๔๘๘-๒๔๙๒
๕. พระอาจารย์ดี	ปี พ.ศ. ๒๔๙๓-๒๔๙๕
๖. พระครูพุทธิสารสุนทร	ปี พ.ศ. ๒๔๙๖-๒๕๑๑
๗. พระครูศีลคุณากรณ์	ปี พ.ศ. ๒๕๑๑-๕๓๕
๘. พระครูอุบลเดชคณาจารย์	ปี พ.ศ. ๒๕๓๗ (องค์กรปัจจุบัน)

วัดแสนสำราญตั้งอยู่ในย่านที่ชุมชนและเป็นที่พักอาศัยของอาคันตุกะที่สัญจรไปมาและมีความสำคัญเกี่ยวกับทางราชการคณะสงฆ์ คือ

- เป็นที่ตั้งสำนักงานเจ้าคณะอำเภอวารินชำราบฝ่ายธรรมยุต
- เป็นที่ตั้ง โรงเรียนพระปริยัติธรรมศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์
- เป็นที่พักผ่าน ปฏิบัติธรรม และประกอบพิธีทางศาสนาของชาวพุทธ ปุชนิยสถานที่สำคัญของวัดนี้ คือรอยพระพุทธรูปจำลอง พระประจำวันเกิด